

Karácsonyra is! Mindenből a legjobbat és legszebbet Pollák Testvérek-nél

rendkívül olcsó áron

Bankigazgatói történet

Nagyobb társaságban voltam, a szmokingos helyen. Halk muzsika, sok csendes járású pincér, előkelő hangulat, amelyen legfeljebb mi rontottunk ott a belső sarokasztalnál, amely körül egy sereg ifjú és vén telepedett le. Csúpa jó barát. Az „előkelők” gyilkos szemekkel néztek reánk. Forradalmároknak tartottak, mert a hajunk nem volt fényesre vasalva, az állunk nem volt simára gyalulva és hétköznapi ruháinkat sem cseréltük fel az évek folyamán lestrapált és kifényesedett szmokingokkal. Hát nem állítom, hogy éppen a legdivatosabb figurák voltunk és ha a velszi herceg történetesen meglát bennünket, ijedtében feltevélenül libabőrös lett volna a háta, de mert nem a ruha teszi az embert, igen jól éreztük magunkat és a hangulat kitűnő volt.

Volt közöttünk két „elegáns” is. Szmokingjuk új volt. Bankigazgatók. Bankigazgatónak lenni nem rossz, — olvasom az álmoskönyvben —, pláne, ha a bank is meg van hozzá és nagyban befolyásolja a kérdés helyes elbírálását az is, hogy a szegény, sokak által megirigyelt bankigazgató valóban tehetsége révén került az előkelő pozícióba. Az én két pajtásom a tehetségesek közül való. Két drága jó pofa. Mert bankigazgatók, természetesen, hogy soha sincs egy garasuk és csak a szmoking jelezte, hogy kivételes magas állásban vannak fixfizetéssel, nagy adóval, hajlékony gerinccel és kevés hatáskörrel. A két derék cimborá jókedvű társaságunknak állandó céltáblája volt. A tréfát értették, de gyakran láttam szemükben felcsillanni az elérhetetlen vágyat, becsapózni a társaságba egy harmadik bankigazgatót is. Úgy képzeltek, hogy ez esetben a súlyelosztás előnyösebb lesz, a sok viccből a harmadikra is jut néha valami és így elvétele, ritkán nekik is szabad majd nevetni. Szerénytelen óhajukat nem teljesítettük. Aki annyi sirást lát maga körül, az már mégse nevéssen.

Sűrűn beszélgettünk az ugynevezett bankokráciáról. Szörnyű szó, még leírni is nehéz. Aki kitalálta, megérdemli, hogy hitelért könyöröggön valamelyik banknál. A két bankdirektor élénk gesztussal mutatta be, hogyan fogadják azt, aki bankbetétet hoz és mi történik azzal, aki hitelt keres. Elszánt, mindenre képes ember legyen az, aki hitelkereséssel meri ma eltölteni drága idejét.

A kellemes hangulatot kihasználva, elmeséltem, hogy legutóbb Makóról Vásárhelyre akartam utazni. Az autóbusz az állomásra 10 órakor indul. Berohantam a tiz lépésnyire levő bankba, amelyben ismertek, mert nagyobb betétem voltak ott még nemrégiben. Most nincs betétem. Ez az eset manapság nem nagy ritkaság. Odaállítottam az igazgató ur elé és azt mondtam:

— Kérem, nekem Vásárhelyre kell utaznom, a tárcám otthon felejtettem, az autóbusz indul, adjon kérem 100 pengőt, este visszajövök, holnap reggel visszakapja a pénzt. Az igazgató kijelentette, hogy nem adhat, mert a bank szabályai tiltják. Találós kérdés: mit tett volna hasonló esetben az én két barátom egy ilyen, pillanatnyilag zavarba jött ügyfelével? A két igazgató egyöntetűen állapította meg, hogy a bankigazgató nem volt tehetséges, nem volt előrelátó és nem szol-

gálta jól intézete érdekeit. Ők kijelentették volna, hogy az intézet nem adhat, a sajátjukból azonban szívesen adnak és tessék most már sietni, hogy le ne kesse az autóbust.

Az én két barátom úgy látom, tényleg tehetséges bankár, mert hisz bekövetkezik megint az az állapot, amikor a tisztelt bankigazgatók túlvilági boldogságokat fognak ígérni egy apró kis bankbetétért. Társaságunkban ült egy szép fess fiatalember. Egy nagy intézet ügyésze. Csendes, kárörvendő arccal hallgatta vitánkat, azután megszólalt:

— Intézetem egy nagyon fontos ügyében Győrbe kellett utaznom. A keleti pályaudvaron vettem észre, hogy a tárcám otthon felejtettem. Egy garas sem volt nálam, de utaznom kellett, mert különben a győri bíróságnál elmakacsolnak. Keresem az állomásfőnököt, de nem találtam. Végül kétségbeesésemben bementem az étterembe és ismerős után kutattam. Nem találtam senkit sem. Egy uriember reggelizett egy asztalnál. Odaállot-

tam elébe. „Nézze úram, X. Y. vagyok. Igazolni sem tudom magam, mert igazolványaimat pénztárcámmal együtt otthon felejtettem. Nekem ma délelőtt tíz órakor Győrben kell lennem egy tárgyaláson, mert különben elmakacsolnak és holnap állásomból kirepítenek. Adjon nekem 10 pengőt kölcsön, holnap elküldöm címére köszönettel.” Nehezen dadogtam végig mondókámat és vártam a lesújtó választ. Az emberem reám nézett és megszólalt: „Ön nem utazhat III. osztályon és reggeliznie, ebédelnie is kell. Önnek 10 pengő nem elég. Itt van 100 pengő és itt a névjegyem. Lesz szíves a pénzt a névjegyén levő címre visszaküldeni.” Megszorítottam a kezét és rohantam. A vonaton néztem meg névjegyét. Egy egyszerű ember, egyszerű neve és vidéki címe.

— Szerencsém volt. Ez az ember csak ember volt és nem volt — bankigazgató... Mert ha bankigazgató lett volna a tehetségtelenek fajtájából — én ma állás nélkül kódorognék.

Schiffer Miklós.

KARÁCSONYRA:
BOY KABÁT—JOPPE—TIROLI NADRÁG
HÁZI KABÁTOK
LENGYEL BUNDA—SZÖRMÉS MIKÁDO
Nagy választékban
FÖLDES IZSÓ—KLAUZÁL TÉR
Rendkívül olcsó áron

260 ezer pengő póthitelre van szüksége a város háztartásának

Megadóztatnak mindenféle szódavízért

(A Délmagyarország munkatársától.) Pénteken délelőtt dr. Pálffy József polgármester elnökletével együttes ülést tartott a városházán a pénzügyi és a javadalmi bizottság. A bizottságok a szikvizadó-szabályrendelet módosításának ügyét tárgyalták le első sorban. A legutóbbi közgyűlésen — mint ismeretes — napirendre tűzték a javaslatot és azt a közgyűlés elvileg el is fogadta, csupán az adóztatás módjában kívánt a közgyűlés újabb változtatást. Eddig ugyanis az volt a helyzet, hogy a szódavíz adóját az elfogyasztott víz mennyisége alapján vetette ki a város. A közgyűlésen olyan értelmű felszólalások hangzottak el, amelyek szerint sokkal célravezetőbb, ha a szódavízgyártáshoz felhasznált szén-sav mennyisége alapján vetik ki az adót, mert így a város megnyugtatóbban ellenőrizheti az adófizetést.

A bizottságok egyhangúlag hozzájárultak ehhez a megoldáshoz és azt javasolják, hogy az adó kulcsát tiz kilós szén-savtartálynként huszonnégy pengőben állapítsa meg a közgyűlés. Egy ilyen tartály szén-savmennyiségéből 6—700 liter szódát készíthetnek a szikvizgyárosok. Javasolja a bizottság a háztálg készített szóda megadóztatását is, még pedig hasonló arányban és hasonló módon. A javaslat szerint a szifonokhoz használt kis szén-savpatronokra vetnék ki az adót. A bizottságok a polgármester számára kérik felhatalmazást a közgyűléstől az ellenőrző intézkedések megtételére.

Foglalkoztak a bizottságok a szegedi mozik vigalmiadó-ügyével is. A most muló évben közgyűlési határozat alapján a mozik csak 10 százalékos vigalmiadót fizettek. Ez a közgyűlési határozat az év végén lejár. A mozik most nemcsak a kedvezmény meghosszabbítását kérték, hanem a kedvezményes adókulcs nyolc százalékra való leszállítását is. A bizottságok a további egy esztendőre való meghosszabbításhoz hozzájárultak, de egyhangúlag kimondták, hogy az adókulcs újabb leszállítását nem javasolják.

Ennek a két kérdésnek a letárgyalása után a javadalmi bizottság tagjai eltávoztak és a pénz-

ügyi bizottság a város pótköltségvetését tárgyalta. Kiderült, hogy a városnak az év folyamán körülbelül 260.000 pengő póthitelre volt szüksége a költségvetési kereteken kívül. A pénzügyi bizottság fedezetül a költségvetés keretében elért megtakarításokat és a többletjövedelmeket jelölte ki, ezeknek együttes összege körülbelül háromszáz-ezer pengő. A legtekintélyesebb megtakarítást, mintegy hatvanöt ezer pengőset, a város az általános igazgatás terén érte el. A többi kisebb-nagyobb tételből tevődik össze.

Pick Jenő felszólalása alapján a polgármester ígéretet tett, hogy a jövőben a pótköltségvetést is sokszorosítja és azt idejében eljuttatja a bizottság tagjaihoz, hogy azok részletesen tájékozódhassanak a kérdésről. Ezután a bizottság kimondta, hogy a pótköltségvetés elfogadását javasolja a közgyűlésnek.

Szenzáció!

magas árat fizetek elavult villanycsilláraiért, ha nálam cserélt be újja.

Rosner József villanyszerelő mester. — A szerelési munkákat a Magyar Mérnök és Építészegylet szerelési szabványán készítem. Rádiónk 6-12-18 havi részlete. Tisza Lajos körút 39. Tel. 14-68

Modern szabás-és varrástanítás Budapest

Kitűnően bevált pedagógiai módszer. — A szakkörbe vágó összes problémák korszerű tárgyalása. — Kezdő és haladó csoportok.

Felvilágosítás levélben is: Kútiné Freund Ami, Budapest, V., Ugyonok ucca 32.

Töltőtollat, csavariront

megbízható szaküzletben vásároljon!

WIRTH és RENGEV-nél

levő óriási választékából bizalommal vehet. Minden nálunk vásárolt töltőtollhoz adunk egy utalványt, amelynek ellenében DIJTALAN BEVÉSSÜK most készülő bevésségpünkkel a tulajdonos SAJÁTKEZÜ ALÁÍRÁSÁT.